

РЕШЕНИЕ

№ 1244

гр. София, 10.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-IV-Г, в закрито заседание на десети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Албена Александрова

Членове: Нели С. Маринова
Мария Стойкова

като разглежда докладваното от Нели С. Маринова Въззивно гражданско дело № 20231100502138 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба от длъжника „С.В.“ АД срещу отказ на ЧСИ Г.К. с рег. № 924 и с район на действие – СГС, обективизиран в съобщение с изх. № 3519/19.01.2023 г. по изп. дело № 20229240401847, да не възлага в тежест на длъжника разноси за 3 бр. допълнителни такси по т. 5 от ТТР към ЗЧСИ и да не начислява допълнителни разноси в размер на 24 лв. за връчване на съобщението. Твърди, че в съобщение от 19.01.2023 г. ЧСИ Г.К. е посочил, че допълнителните такси са начислени за изготвяне и връчване на вискателя на съобщение за постъпило възражение от длъжника, както и за връчване на постановление на страните. Поддържа, че приемането на допълнителни такси за изготвяне и връчване на постановление от страна на съдебния изпълнител е незаконосъобразно, тъй като постановлението на съдебния изпълнител, с което се произнася по възражения/молби за разноси в изпълнителното производство, не е сред актовете, посочени в т. 5 от ТТР към ЗЧСИ, поради което не следва да се начислява такса за връчването му. Искане се от съда да постанови решение, с което да отмени отказа на ЧСИ Г.К., обективизиран в съобщение с изх. № 3519/19.01.2023 г. по изп. дело № 20229240401847, и да отмени начисляването в тежест на длъжника на разноси за три броя

допълнителни такси по т. 5 от ТТР към ЗЧСИ, извършено с разпореждане към постановление от 09.01.2023 г., както и начисляването на такса за връчване на обжалваното съобщение.

Ответниците по жалбата – вискателите „Р.К.М.“ ЕООД и „С..У“ ЕООД са подали възражение в срока по чл. 436, ал. 3 ГПК, в което поддържат становището, че жалбата е неоснователна. Претендират разноси.

ЧСИ Г.К. е изложил на основание чл. 436, ал. 3 ГПК мотиви, в които поддържа становището, че жалбата е допустима, а по същество – неоснователна.

Софийски градски съд, след като взе предвид изложените в жалбата доводи, възражението на вискателите и мотивите на съдебния изпълнител, намира за установено от фактическа страна следното:

Изпълнително дело № 202292440401847 е образувано по молба с вх. № 66219/14.12.2022 г. от вискателите „Р.К.М.“ ЕООД и „С..У“ ЕООД, към която са приложени изпълнителен лист от 11.10.2022 г., издаден на основание влязло в сила решение № 7561/2022 г. по гр. д. № 31882/21 г. по описа на СРС, 90 състав, договор за цесия от 03.10.2022 г., сключен между В.Г.Ф., в качеството ѝ на цедент, и „Р.К.М.“ ЕООД и „С..У“ ЕООД, в качеството им на цесионери, и уведомление от 24.10.2022 г. до длъжника „С.В.“ АД.

На 15.12.2022 г. по делото е постъпила молба от вискателите, с която са поискали да бъде връчена покана за доброволно изпълнение на длъжника, като е определен способ на изпълнението – заповест на банкови сметки на длъжника.

На 15.12.2022 г. ЧСИ Г.К. е издал постановление за разноси, с което е приел следните разноси по изпълнителното дело:

1/. Такси по ТТР към ЗЧСИ с ДДС:

т. 1 – Образуване на изпълнително дело – сумата от 24,00 лв.

т. 3 – Извършване на справка за длъжника за задължения към НАП – сумата от 6,00 лв.

т. 5 – Изготвяне и връчване от съдебния изпълнител на покана, призовка, препис от жалба, уведомление или книжа, включително за връчване на изявление на вискателя по чл. 517, ал. 2 и 3 ГПК – сумата от 24,00 лв.

т. 5 - Изготвяне и връчване от съдебния изпълнител на покана, призовка, препис от жалба, уведомление или книжа, включително за връчване на изявление на вискателя по чл. 517, ал. 2 и 3 ГПК, бележки: такси за прекратяване – сумата от 72,00 лв.

т. 9 – Налагане на заповор без извършване на опис, включително върху дял от търговско дружество по чл. 517, ал. 1 ГПК – сумата от 18,00 лв.

т. 26 – Изпълнение на парично вземане – сумата от 35,69 лв.

т. 31 – Допълнителни разноси, бележки: такса за банков превод – сумата от 1,20 лв.

Посочено е, че пропорционалната такса по т. 26 от ТТР към ЗЧСИ в размер на 35,69 лв. с ДДС е изчислена към 15.12.2022 г. за материален интерес в размер на 297,41 лв.

2. Адвокатско възнаграждение – 240,00 лв.

На 16.12.2022 г. на длъжника „С.В.“ АД е връчена покана за доброволно изпълнение с изх. № 50751/15.12.2022 г., в която е посочено, че задължението му по изпълнителното дело възлиза на сумата от 478,30 лв., от които: 51,41 лв. – присъдени разноси, 6,00 лв. – държавна такса за издаване на изпълнителен лист, както и разноси по изпълнителното дело, в т. ч. – 240,00 лв. – адвокатско възнаграждение и 180,89 лв. – такси по ТТР към ЗЧСИ в полза на ЧСИ Г.К., дължими към 29.12.2022 г.

Видно от заповорно съобщение с изх. № 50753/15.12.2022 г. до „Общинска банка“ АД, като трето задължено лице, което му е връчено на 16.12.2022 г., е наложен заповор върху вземанията за суми по всички сметки /левови и валутни/ на длъжника „С.В.“ АД до размера на сумата от 478,30 лв., изчислена към 29.12.2022 г.

С писмо с изх. № ЗСи – 101 - 8668/20.12.2022 г. третото задължено лице „Общинска банка“ АД е уведомила ЧСИ Г.К., че с платежно нареждане BORD00439299/20.12.2022 г. банката е превела изцяло дължимата сума в размер на 478,30 лв.

На 29.12.2022 г. на електронната поща на ЧСИ Г.К. е постъпила молба от „С.В.“ с вх. № 00017/04.01.2023 г., в която е посочено, че в срока за доброволно изпълнение са платени задължения по изпълнителното дело, поискано е от ЧСИ да даде разяснения какви покани, призовки, преписи от

жалба, уведомление или книжа са изготвени и връчени по делото, за които е приета за събиране и възложена в тежест на длъжника сумата в общ размер от 96,00 лв. /две такси по т. 5 от ТТР към ЗЧСИ/, оспорен е адвокатският хонорар по изпълнителното дело в размер на 240 лв., посочен в поканата, като прекомерен, и е поискано да бъде преизчислена пропорционалната такса по делото.

На 04.01.2023 г. до вискателите „Р.К.М.“ ЕООД и „С..У“ ЕООД е изпратено съобщение с изх. № 61/04.01.2023 г. с приложено възражение с вх. № 00017/04.01.2023 г. от длъжника за изразяване на становище в 3 – дневен срок от връчването.

Със съобщение с изх. № 770/10.01.2023 г. до вискателите „Р.К.М.“ ЕООД и „С..У“ ЕООД, получено на 10.01.2023 г., и със съобщение с изх. № 661/10.01.2023 г. до длъжника „С.В.“ АД, получено на 13.01.2023 г., ЧСИ Г.К. ги е уведомил за постановление от 10.01.2023 г., с което е намалил адвокатското възнаграждение до размера на сумата от 200,00 лв., и съразмерно таксата по т. 26 от ТТР към ЗЧСИ. Посочил е, че начислените такси по изпълнителното дело по т. 5 от ТТР към ЗЧСИ са фиксирани, с ДДС и включват: по т. 5 – 24,00 лв. – за връчване чрез призокар на ПДИ и по т. 5 – 72,00 лв. – за 3 бр. съобщения по 24,00 лв., връчени чрез призовкар, в т. ч. – 2 бр. съобщения до страните с постановление за приключване на делото и съобщение до банката за вдигане на наложения заповед.

Към съобщението до длъжника е приложено и разпореждане за допълнителни разноси за такси от 10.01.2023 г., с което е разпоредено плащане на допълнителни такси по изпълнителното дело по ТТР към ЗЧСИ с ДДС - по т. 5 – 3 бр. за изготвяне и връчване от съдебния изпълнител или от негов служител на съобщение до вискателя за постъпило възражение от длъжника с указание да даде становище по възражението, както и за връчване на постановления до страните.

С молба с вх. № 04251/19.01.2023 г. от „С.В.“ е оспорено пред ЧСИ начисляването на разноси за допълнителни такси по т. 5 от ТТР към ЗЧСИ, като е посочено, че не е ясно какви точно книжа и/или съобщения с връчени, за да бъдат приети за събиране такси в посочения размер – за три броя. Посочено е, че постановлението на съдебния изпълнител, с което се произнася по възражения/молби относно разноските в изпълнителното

производство, не е сред актовете, изброени в т. 5 от ТТР към ЗЧСИ, поради което не следва да се начислява такса за връчването му, и е поискано от ЧСИ да възстанови надвнесените суми по банковата сметка на длъжника.

Със съобщение с изх. № 3519/19.01.2023 г., връчено на длъжника „С.В.“ АД на 24.01.2023 г., ЧСИ Г.К. е оставил без уважение молбата с вх. № 04251/19.01.2023 г. от „С.В.“, и е уведомил длъжника, че за връчването чрез призовкар на настоящото съобщение е начислена допълнителна такса в размер на 24,00 лв. съгласно ТТР към ЗЧСИ.

При така установените фактически обстоятелства по делото, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е просрочена в частта, в която се обжалват от длъжника начислените разноси за три броя допълнителни такси по т. 5 от ТТР към ЗЧСИ, обективирани в разпореждане за разноси от 10.01.2023 г., тъй като в тази ѝ част е подадена извън срока по чл. 436, ал. 1 ГПК.

По делото се установява, че с разпореждане за разноси от 10.01.2023 г., приложено към съобщение с изх. № 661/10.01.2023 г. по изп. дело, и връчено на длъжника „С.В.“ АД на 13.01.2023 г., са определени разноси за допълнителни такси по т. 5 от ТТР към ЗЧСИ – 3 бр. за изготвяне и връчване от съдебния изпълнител или от негов служител на съобщение до вискателя за постъпило възражение от длъжника с указание да даде становище по възражението, както и за връчване на постановления до страните.

Двуседмичният срок за обжалване на разноските, обективирани в разпореждането за разноси от 10.01.2023 г., е изтекъл на 27.01.2023 г. /петък – работен ден/.

Същевременно жалбата срещу разноските, обективирани в разпореждането за разноси от 10.01.2023 г., е подадена на 06.02.2023 г., т. е. след изтичане на срока по чл. 436, ал. 1 ГПК за обжалване на разноските за дължими такси по ТТР към ЗЧСИ.

В подкрепа на горния извод е и обстоятелството, че в съобщение с изх. № 3519/19.01.2023 г. липсва произнасяне от ЧСИ по размера на разноските за такси по т. 5 от ТТР към ЗЧСИ /за 3 бр. за изготвяне и връчване от съдебния изпълнител или от негов служител на съобщение до вискателя за постъпило възражение от длъжника с указание да даде становище по възражението, както и за връчване на постановления до страните/, както и т. 2 от ТР №

3/10.07.2017 г. по тълк. дело № 3/15 г. на ОСГТК на ВКС, според която всеки акт на съдебния изпълнител, с който се определя размера на задължението на длъжника за разноси по изпълнението, може да бъде обжалван от длъжника по реда на чл. 435, ал. 2 ГПК.

Ето защо, съдът намира, че жалбата в тази ѝ част следва да се върне като просрочена на основание чл. 436, ал. 4 във вр. с чл. 262, ал. 2, т. 1 ГПК.

Жалбата срещу съобщение с изх. № 3519/19.01.2023 г. по изпълнително дело № 202292440401847 по описа на ЧСИ Г.К., в частта, в която са начислени разноси за такси по т. 5 от ТТР към ЗЧСИ в размер на 24,00 лв. за връчване чрез призокар на съобщение с изх. № 3519/19.01.2023 г., е допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 436, ал. 1 ГПК от процесуално легитимирана страна и е насочена срещу действие на съдебния изпълнител, което подлежи на съдебен контрол – по арг. от чл. 435, ал. 2, т. 7 ГПК.

Разгледана по същество, жалбата в тази ѝ част е основателна.

Съгласно т. 5 ТТР към ЗЧСИ за изготвяне и връчване от съдебния изпълнител или негов служител на покана, призовка, препис от жалба, уведомление или книжа, включително за връчване на изявление на вискателя по чл. 517, ал. 2 и 3 ГПК, се събира такса от 20 лв.

По делото се установява, че с обжалваното съобщение с изх. № 3519/19.01.2023 г. ЧСИ е начислил допълнителна такса в размер на 24,00 лв. по ТТР към ЗЧСИ за връчване чрез призокар на съобщение с изх. № 3519/19.01.2023 г.

Съдът приема, че съобщение с изх. № 3519/19.01.2023 г. в частта, в която ЧСИ е начислил допълнителна такса в размер на 24,00 лв. по ТТР към ЗЧСИ за връчване чрез призокар на това съобщение, по същество представлява акт на съдебния изпълнител, с който той се произнася по задължението на длъжника за разноси по изпълнението /постановление за разноси/. Този акт на ЧСИ не е сред предвидените в т. 5 от ТТР към ЗЧСИ, за връчването на които се начислява такса за връчване.

Ето защо, жалбата срещу постановление, обективизирано в съобщение с изх. № 3519/19.01.2023 г. по изпълнително дело № 202292440401847 по описа на ЧСИ Г.К., в частта, в която са начислени разноси за такси по т. 5 от ТТР към ЗЧСИ в размер на 24,00 лв. за връчване чрез призокар на съобщение с

изх. № 3519/19.01.2023 г., е основателна и следва да се уважи.

Предвид изхода на спора в полза на ответниците по жалбата не следва да се присъждат разноски за адвокатско възнаграждение по делото.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ВРЪЩА жалбата от „С.В.“ АД, ЕИК: *****, срещу обективирания в разпореждане за разноски от 10.01.2023 г. по изпълнително дело № 202292440401847 по описа на ЧСИ Г.К., разноски за такси по т. 5 от ТТР към ЗЧСИ в размер на 72,00 лв. - 3 бр. за изготвяне и връчване от съдебния изпълнител или от негов служител на съобщение до вискателя за постъпило възражение от длъжника с указание да даде становище по възражението, както и за връчване на постановления до страните.

ОТМЕНЯ постановление, обективирано в съобщение с изх. № 3519/19.01.2023 г. по изпълнително дело № 202292440401847 по описа на ЧСИ Г.К., **в частта**, в която са начислени разноски за такси по т. 5 от ТТР към ЗЧСИ в размер на 24,00 лв. за връчване чрез призокар на съобщение с изх. № 3519/19.01.2023 г.

Решението в частта, в която жалбата е върната като просрочена, има характер на разпореждане, и може да се обжалва с частна жалба пред Софийския апелативен съд в 1 – седмичен срок от връчването му на жалбоподателя, а останалата му част – не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____